

У Лондоні розробили їстівні контейнери з водою. Це ємність з морських водоростей, яка не має смаку. При бажанні можна додати смак на вибір. Контейнер не обов'язково їсти, його можна викинути, а його розкладання займе декілька тижнів. Компанія планує просування продукції в ресторани й на заходах, вечірках. До того ж таку ємність з водою зручно носити з собою, через невеликий об'єм.

Усі вищезазначені інновації, як свідчать результати наших досліджень, надають підприємствам ресторанного господарства достатньо стійкі конкурентні переваги та сприяють забезпеченню їх сталого розвитку.

Перешкоджати інноваціям, а отже, інноваційному розвитку у сфері ресторанного господарства, можуть такі фактори, як: нульовий рівень інноваційного потенціалу, низький рівень фінансової стійкості, збитковість підприємств, невисокий попит на інноваційну продукцію та послуги РГ та відсутність чи нестача кваліфікованого персоналу або тенденція до послаблення інтелектуального потенціалу.

Список використаних джерел

1. П'ятницька Г.Т. Ринок ресторанного господарства України: сучасний стан і перспективи розвитку / Г.Т. П'ятницька // Економіст : зб. наук. праць. – 2004. – № 4. – С. 57-61.
2. Стаценко В.В. Главная технология успеха ресторанного бизнеса. Часть 1. Триумф вашего заведения. – Херсон: 2002. – 502 с.
3. Тренди 2020: 20 прогнозів для ресторанного бізнесу <https://borysov.com.ua/uk/blog/biznes/trendy-2020-20-prognoziv-dlya-restorannogo-biznesu>

УДК 339:9

Подвірна Тетяна Володимирівна,

к.е.н., ст. викладач вищої категорії

Тернопільський національний технічний
університет ім. І. Пулюя, м. Тернопіль

ЕКОНОМІЧНА ІНТЕГРАЦІЯ ТА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА СУЧАСНИХ ЗМІН

Інтеграційні процеси, що розгорнулися практично у всіх регіонах світу і є відображенням загального процесу формування все більш взаємозалежної і взаємозалежної світової економіки, дає якісно нову форму міждержавної взаємодії, розвивається в напрямку створення відносно самостійних центрів світової економіки.

Корінні зміни в інтеграційному розвитку об'єктивно обумовлені ускладненням міжнародних економічних відносин під впливом глобалізації, транснаціоналізації, зростання потреби в інноваційному розвитку, загострення проблем формування багатосторонньої торговельної системи. Ці процеси активно впливають на світовий конкурентний простір, формують нові якісні характеристики конкурентного середовища, з посиленням ролі на них нових гравців: країн, регіонів, регіональних торгово-економічних об'єднань.

Початок ХХІ століття показало внутрішні протиріччя і нерівномірність розвитку світової економіки - як системи в цілому, так і окремих її частин. За короткий проміжок часу відбулися два великих світових економічних кризи (2001-2002 і 2008-2010 рр.). Прагнучи подолати кризові прояви, країни, особливо з малою економікою, стикаються з необхідністю пошуку шляхів подолання кризових явищ, активного залучення в світогосподарські зв'язку, в тому числі за допомогою механізмів формування торгово-економічних блоків, спілок, спеціальних економічних, торговельних, митних зон.

Феномен інтеграції, її цілей, передумов, форм і породжуваних економічних наслідків є об'єктом дослідження багатьох вчених. Науковий інтерес представляє виділення форм (ступенів) регіональної інтеграції; окремих ступенів інтеграційного розвитку і породжуваних

ними економічних наслідків для країн-учасниць; виділення «негативної» і «позитивної» інтеграції.

Посилення кризових проявів, циклічності і нерівномірності розвитку країн і світової економіки в цілому змістило акценти в дослідженнях інтеграції в площину визначення її впливу на: економічне зростання; прискорення науково-інноваційного процесу; аналіз протиріч процесів інтеграції та дезінтеграції. Новий імпульс до розвитку набуває теорія конкурентоспроможності та конкурентних переваг.

Перші оцінки впливу регіональної економічної інтеграції на конкурентоспроможність країн-учасниць даються в роботах (Viner J., 1950; Meade J., 1955; Lipsey R., 1957), які оцінювали вплив регіональних торгових угод з точки зору статичних ефектів «створення» і «відхилення» торгівлі. Емпірична оцінка впливу статичних ефектів на добробут країн-членів на основі моделей загального і часткового рівноваги, а також економетричні оцінки проведені Winters A. (1985), Harrison G., Rutherford T., Tarr D. (1996). При цьому переважання ефекту «створення» над ефектом «відхилення» торгівлі розглядається як індикатор виграшу для країни. Вивченню динамічних ефектів економічної інтеграції присвячені роботи Michalopoulos C., Tarr D. (1997), Baldwin R., Venables A. (1995), Brada J.C., Mendez J.A. (1988). Визначається специфічний характер конкурентоспроможності, що виявляється в тому, що в якості суб'єкта конкурентної боротьби виступає не окрема національне господарство, а господарства всіх що беруть участь в даній угрупованню країн.

До найбільш важливим методологічним проблемам в цій галузі досліджень можна віднести: правильний вибір позиціонування тієї чи іншої країни при вирішенні питання про участь у формуванні міжнародного інтеграційного процесу; забезпечення балансу інтересів країн-учасниць цього процесу; досягнення узгодженості роботи беруть участь в даному процесі національних господарських систем; створення єдиної системи інститутів і механізмів, що орієнтують процес на досягнення поставлених цілей і завдань. Оцінка реальної траєкторії розвитку і її відповідності обраним стратегічним орієнтирам можуть служити підставою для розробки рекомендацій щодо вдосконалення інтеграційної політики.

В реаліях глобальної конкуренції перевагою конкурентоспроможністю є основою і одночасно умовою виживання (мінімум) і лідерства (максимум) на мікро-, мезо- і макрорівнях. Зростання конкурентоспроможності в умовах інтеграції слід очікувати внаслідок синергічного ефекту від лібералізації, вільного переливу факторів виробництва, встановлення гармонізованих або єдиних договірно-правових правил і норм. Іншими словами, міжнародна інтеграція національних господарств - спосіб, метод, шлях до посилення національної конкурентоспроможності. У той же час у розглянутій проблемі є й інший ракурс. Конкурентоспроможність - це важливий прискорювач інтеграційних процесів, що спонукає країни до знаходження свого місця в інтеграційних об'єднаннях.

Участь в інтеграційних союзах для країн-учасниць передбачає більш ліберальні умови торгових відносин. Фактично пом'якшує умови конкуренції. Однак часто таке пом'якшення виступає не фактором успіху, а «разовим проривом» в економічній динаміці. Вирішальним фактором підвищення конкурентоспроможності країн-учасниць, що спонукає мотивом стає приріст економічних результатів за рахунок участі в інтеграційних процесах. Позитивний вплив останніх на конкурентоспроможність економік країн-учасниць проявляється в разі, коли економічна інтеграція виступає як глибокий процес структурних перетворень в економіці країн, що інтегруються, в результаті яких виникає якісно нове інтегроване простір. Тобто зміна якості економічного простору, що несе за собою для учасників стійкий інтерес, включаючи елементи коопераційної, інвестиційної, технологічної новизни, стає основою конкурентоспроможності глобального економічного об'єднання. Саме цих складових поки не вистачає у взаєминах країн - членів ЄАЕС.

Сучасний розвиток світової економіки характеризується різким загостренням міждержавної конкурентної боротьби, формуванням нових сфер конкуренції, коли більш жорстке суперництво на традиційних ринках стає не під силу окремій державі або корпорації. Це обумовлює необхідність кооперації як матеріально-фінансових, так і

виробничих зусиль територіально пов'язаних країн, дозволяє зміцнити свої позиції в глобалізованій економіці, використовувати потенціал великого економічного простору, нарешті, виступати єдиною силою проти загальних конкурентів на світовому ринку.

Формування активних компромісних рішень виявляється більш продуктивним тоді, коли сам процес інтеграції спирається на деякі загальні системні уявлення про пріоритети, які об'єднують держави, створюють більш сприятливі і стійкі основи для спільного соціально-економічного і геополітичного розвитку. Ці пріоритети особливо важливі в умовах гострої міжнародної конкуренції країн, що інтегруються. Саме міжнародна конкурентна боротьба вимагає, щоб дана система пріоритетів була орієнтована на підвищення національної конкурентоспроможності, яка в рамках інтегрованої господарської системи перетворюється в конкурентоспроможність міжнародної інтеграційної угруповання.

Список використаних джерел

1. Гордєєва Т. Ф. Інтенсивність міжнародної торгівлі як індикатор ступеня міжнародної торговельної інтеграції. / Т.Ф. Гордєєва // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. 2017. Вип. 27(1). С. 27–32.

2. Подвірна Т.В. Розвиток інтеграційного співробітництва кінця ХХ- початку ХХІ ст. / Т.В. Подвірна// Матеріали міжнародної науково-практичної конференції студентів і молодих учених «Соціально-економічні аспекти розвитку економіки», 27-28 квітня 2017 року.—Т.: ТНТУ, 2017.—С. 175–177.

3. Подвірна Т. В. Світовий конкурентний простір в умовах інтеграції / Подвірна Тетяна// Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Формування механізму зміцнення конкурентних позицій національних економічних систем у глобальному, регіональному та локальному вимірах», 22-24 вересня 2016 року — Т.: Крок, 2016 — С. 165-167.

УДК 339.1

Попадюк Владислав Павлович

Комерційний технікум ДДТУ, м. Кам'янське

Науковий керівник: **О.Б. Коновалова**,

викладач вищої категорії, викладач-методист

ОСОБЛИВОСТІ ЕЛЕКТРОННОЇ ТОРГІВЛІ НА СУЧАСНОМУ РИНКУ

На сучасному етапі розвитку товарних відносин суттєво розширилися сфери діяльності торгівлі. Одними із основних тенденцій розвитку торгівлі в сучасних умовах є її видозміна та впровадження новітніх інноваційних, інвестиційних та технологічних підходів у практику роботи торговельних підприємств.

Як у світі, так і в Україні, у роздрібній торгівлі магазинний продаж становить 90-95%. Проте для поліпшення торгового обслуговування, пришвидшення руху товару від виробника до споживача використовуються нові методи, а саме методи позамагазинного продажу товарів. Для торгового обслуговування населення поза магазином можуть застосовуватися найрізноманітніші способи, одним із яких є електронна торгівля (Інтернет-магазини).

Електронна комерція дає бізнесу неймовірні можливості заробити на хвилі попиту, що зростає з боку споживачів, які цікавляться покупками в Інтернеті. Найпопулярніші категорії товарів, які найбільш характерні для світової онлайн-торгівлі, – одяг і взуття, домашня електроніка і книги [5].

До переваг електронної торгівлі відносять:

- зменшення бар'єрів на шляху поширення інформації та торгівлі;
- забезпечення споживачів і підприємств інформацією про наявність будь-яких у світі товарів та послуг, ціни, умови продажу, що дає змогу знайти найвигідніших постачальників;
- забезпечення постачальників оперативною інформацією про послуги ринку, надаючи можливість вести справи без створення нових відділень та не наймаючи агентів за кордоном;
- полегшення зв'язку між учасниками ринку та недопущення затримки із постачанням